

(80) St. Médard, dimarts 7. de maig.

59

Maria meva bez meva: Dos dies sense casteta teva!!
Què llarg, neneta meva. I el diumenge ja no ho vaig
estranyar, però ahir si que em disgustà al no trobar-
la al entrar a la barraca. Eu fi no és culpa teva, ja
ho sé i segue que avui els hi trovaré tots plegats, eh?
Segue que has rebut primer la carta que et vaig fer
el diumenge que la del disoabte. Et dic això, perquè
ahir encara la portava el francès que la prengué el dis-
sabte per a tirar-la a Bordeaux. Ja no volia donar-li
i portar-la jo personalment a la hústia de St. Médard
Ja veus que no és culpa meva però tu hauràs passat
dos dies potser tota amoinada al no rebre la casteta ex-
perada del teu home, No és veritat?

+bé ara et precisaré el que
vaig fer ahir i que t'anunciava en la meua anterior.
He escrit al Fon d'Agramunt. Ci dic sense embuts
tot el que li ha i li demanò que tan pronto llegués
la carta vegi de parlar amb el Ramonet i amb el pare
i que estudiïn el cas. Li dic que les perspectives que
li ha no són pas per a tirar a una millora, sinó
tot el contrari. Una vegada s'hagin decidit li dic
que possin un telegrama a ella dient-li que es posi en
camí. Ni es més d'èia ni es menys.

To crec que tu hauràs també escrit, no? La cosa urgeix
car com més temps passi la situació enllloc de millorar serà
més dolenta. També vaig escriure a ella. Li deia que era un
somni pensar que podria vindre aci amb tu. Que no tot per
part teva són flors i viols sinó que hi han espines. Si feia una
sèrie de reflexions que crec que són per convèncer. No li amago
pas que ningú escrit a Espanya. Li dic que ho hem consi-
derat com un deute. Que ella consulti amb el Juanito
i que es decideixi. Cas que no ja li dic que la nostra
ajuda no li mancarà però no tan bona com voldriam
car si haguis tingut la sort jo de refer la vida lliurement
aci, allavors si que entre tots ho passariem tot. Més li
dic, cas que aquesta situació acabi i en un dia no lluny
consequissim la llibertat aci i el Juanito pogués trela-
llar que res costaria refer el viatge, però que allavors
sap on va i que a l'arribat aci França sap que l'espera
una situació. Tot això i altres coses que no recordo au-
tèntic que pensa fer. To li dic també que allí podrà
tindre un dos xiquets, a Vilanova, l'altre a Agramunt i
ella llavors si que podrà defensar-se quelcom i tindrà la
seguretat que res els manca als menuts ni a ella..

I neveta mesa, potser que et parli quelcom
d'una carta que ahir vaig rebre de la tia. Aquest dies
la cosa de la Mercedes em té ben preocupat i d'un mal

humor gran pensant en la impotència posada per a resoldre res.

La tia m'escriví una carta ben interessant. Em diu que ha sortit d'elobé ja i junt amb ell Ricart, Mònic i algú més. Que ja sabia que no entrava en aquesta primera combinació i que soc ara del primers per la propera. Diu: "Han salido los que tenian que salir y nadie más. Claro que han quedado muchos casos urgentes, como el tuyo. Ahora queda en puerta Pac. Díguelos unos cuantos que ~~vayan~~ vivian también en Pi Margall 3 y después está tú, o sea el primero de los que estábamos frente Ajut. Si la expedición no es demasiado reducida entras de seguro. En tal caso irías los dos (Pac y tú) a Sto Domingo. Esto creo que es lo que pasará y te lo podré decir más categóricamente dentro de pocos días. Ya lo sabes pues en ésta no entrabas porque no podía ser, pero entrarás en la inmediata - casi seguro - o en la siguiente. Y todavía quedarán muchos que habrán de esperar otras..."

Està bé, eh Maria mex? La cosa ja es va precisant i es qüestió d'uns dies. Esperem confiats i veniràs com per una rogada l'acostem.

Et deia en la meua carta del diumenge que et precisaria algunes coses referent a tot això de la sortida. El diumenge vaig parlar amb en Pérez de Lleida i m'espantà molt. Ja t'ho deia rec. Ell rebé avis i resulta que feu marca enrera. Sempre cridant i cridant i quasi a l'hora fa el carallot. Però es veu que ell cana al comandament i sortí mal parat. Deu blasa que l'avis no venia en bon temps per alliberar-te. Naturalment que es necessita uns dies per a fer-te amb l'autorització del prefect per

retornat als neys i habitacions a Mami i Constan

i que vetllis el correu que la carta anirà a casa
de Constan i jo no records bé si a la fitxa i posarem
el chey Constan, i no fos que el carter dongués com
inconeguda.

Y ara potser ve que ja és hora de que et digui
també que el teu Pepe segueix ací pensant sempre
i en tot hora amb la seva Maria. Qui és ben recent
en mi el teu record; quan ho necessitava venire't i
abraçar-te, neneta meva! No, neneta meva, mai he
dubtat de la teva estimació. Com es podria dubtar-ne?
Si me'n sento orgullós, ben orgullós i pe a mi la cosa
més preuada és tu. Quantes vegades no t'ho he dit. Sen-
se tu res em fa illusió en aquest món. És pe a mi
més indispensable que l'aire que respiro i l'única cosa
que em preocupa i em faig obligació és correspondre més,
si hi cap, al teu amor. Soc ben teu però voldria abastar
la terra pe a obrir-te-la com a prova del meu amor.
Neneta meva, Avui si que li trobaré carteta ^{Ben teu, ben teu} _{ten, el!} Pepe)

Això és tot. Jo crec que hi haurà temps per tot. També podries passar tu directament fins al Havre i allí esperar-me. Bé, això no té importància i si alguna cosa li cap és cercar un lloc de referència a Bordeaux on poguem trobar-nos i en aquest sentit jo ho miraré. Però que aquí els hotels són cars i millor si trobes una casa d'alguna persona que volgut pagant el que fos tindries-hos li el parell de dies que tinguessim d'esperar la nova emancipació com diuen aquí.

Perquè suposo que sense el teu Pepe no vols pas xafar la proa del vaixell alliberador, eh? Després de tot el millor potser serà que sense entretindre't aquí t'arribis al Havre (cas de sortir d'allí) i al local on senyales esperar-me. Allí ja estarà la cosa acondicionada a l'efecte i jo ja faré cap. Fe mateixa. Escriv desseguit a la Canal, i dis-li que vingui atenta perquè de la police de Lourdes, segun que s'haurà d'arribar a Farley

la sortida. En si es el següent. Rebràs el pasaport, aquell paper en blanc on posares l'empremta digital i just amb allò una lletra en la que et comuniqués el lloc de sortida dia etc i on t'has de presentar al port de sortida. Enviar també el billet de ferrocarril. Amb el pasaport, ja ho dir la carta has de conseguir el laissez passer per sortida de Pau on diguin. Aquest paper el fa el Préfet i com que esta la cosa en condicions no costa i tu a les dues hores de rebre l'avis sejur que te l'hauran fet si el sollicites personalment desseguida.

To com que este en una condicions diferents i cal tramitar aquestes sollicituds per conducte ordinari t'haij d'entregar al xef de la Cie qui li dona curs. Naturalment que això es més lent i fa que no anant solt et correqui més. Si hom pogués tramitar-se'l personalment la cosa no tardaria importància però no podem

Ta t'ho dic Pérez exagera. Si no conté fon perquè potser no volgué, perquè ara te la dona en una bona familia i el capser se'n anà a demanar amb el paper un permis per anar a veure-la per a decidir-se i naturalment no li donares.

He parlat després amb altres companys i m'han donat idea de la cosa justa. En fi, tu el tramites i crec que si hem d'anar al Havre el millor serà que al passar paris a Bordeaux i ací esperar que jo conseguissi l'autorització. Comprens?